

har en ordentlig måde at håndtere sådanne sager på. Det er vigtigt, at vi sikrer, at man ikke oplever, at man bliver gjort til kasterbold mellem forskellige myndigheder og forskellige retssystemer: får afvist fri proces i det ene land med henvisning til, at det er sket i et andet land, og i et tredje land får man så medhold i en dom, men får at vide, at den alligevel er forældet, fordi det skulle have været afgjort i det første land osv.

Det er ikke fremmende for folks oplevelse af, at de har en reel mulighed for at få prøvet en sag. Derfor mener jeg, det er vigtigt, at vi også får undersøgt selve det, der handler om, at det har været fordelt mellem tre lande, og hvad det har haft af betydning for, at man ikke efterfølgende har taget ordentligt hånd om sagen nogen steder – ikke samlet har kunnet få set ordentligt på det.

Det synes vi er noget af det, der skal med, og vi håber, at det kan lykkes i udvalgsarbejdet at komme i gang med at få set på den her sag. Det synes jeg ville være et stort fremskridt.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Morten Messerschmidt som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 15:40

(Ordfører for forslagsstillerne)

Morten Messerschmidt (DF):

Der er ingen tvivl om, at alle betragter tragedien med »Scandinavian Star« som dybt ulykkelig og som en særegen katastrofe i nordisk historie. Netop derfor ser vi også i Dansk Folkeparti et behov for at få undersøgt tingene til bunds.

Jeg synes, det har været positivt fra nogle partier at høre en vis velvilje med hensyn til i hvert fald at få de nye data, de nye undersøgelser, draget frem, men på den anden side har jeg også været skuffet over at måtte høre lidt søgte argumenter hos nogle, synes jeg, om, at man alligevel ikke kan få en strafferetlig sag igennem, fordi forældelsesfristen er opnået, og at der derfor ikke rigtig længere er grund til at gå i dybden med det.

Jeg synes af en række årsager, og mit parti synes af en række årsager, at der, uagtet om der kan føres en civilretlig eller strafferetlig sag, er god grund til at få undersøgt alle de ting, der er kommet frem, efter at der fra de danske myndigheders side blev sat et, som nogle mener, endeligt eller, som vi mener, foreløbigt punktum i sagen.

Jeg synes, det er væsentligt at huske på, at det allerede i 1996 i forbindelse med behandlingen i

Nordisk Råd stod klart, at ejerforholdene til skibet var uklare. Det fremgår direkte af det brev, som jeg citerede tidligere, af 5. august, hvor Kjell Magne Bondevik, den senere norske statsminister, skrev til de nordiske justitsministre, at der var dette problem: at man ikke vidste, præcis hvem der på uheldstidspunktet var ejer af skibet. Det afstedkommer altså en lang række tekniske problemstillinger – i forhold til ansvarsplaceringen, i forhold til forsikringsdiskussionen, hele motividiskussionen i forhold til skattefradrag, forsikring osv.

Derfor ønskede vi sådan set, at man meget tidligere havde taget den her sag op. Det gjorde man ikke, man ventede. Og nu har vi fra andre nordiske lande fået nogle endnu mere foruroligende meldinger. I Norge har Tingsretten i Oslo i maj for 3 år siden, i 2005, sået meget stor tvivl om de præmisser, som ligger til grund for den danske højesteretsdom. Efterfølgende har man ved landsretten bekræftet den tvivl.

Vi synes altså, at en sådan tvivl i en sådan sag, hvor alle er enige om, at de menneskelige tab for både de omkomne og de efterladte er katastrofale, er uden sidestykke, skal komme de efterladte og ofrene til gode. Vi vil ganske enkelt ikke sidde med en tvivl om, hvorvidt man nu var nået frem til den rette afgørelse. Derfor er der som noget ganske særegent altså et behov for en uafhængig kommissionsundersøgelse.

Efter de to norske domsafgørelser er der jo kommet yderligere materiale frem, nemlig fra Sverige. Det er efterhånden alle de nordiske lande, undtagen Danmark, der har rykket i den her sag. Det er undersøgelsen fra SWECO, som altså er blevet tilsendt Folketingets partier den 30. april i år, og man appellerer her til, at det forslag, som Dansk Folkeparti har fremsat, må blive vedtaget, fordi man finder det så afgørende, at der bliver lavet en uafhængig undersøgelse af den her sag. Som sagt er det altså vores opfattelse, at den her tvivl ikke bare vil forsvinde – hr. Helge Adam Møller henviste tidligere til mordet i Finderup Lade, hvor tvivlen stadig råder. Jeg tror, at hvis man ikke får sat et endeligt punktum, vil tvivlen blive ved med at vokse, og det vil jo netop føre til flere mytedannelser, flere fordomme, som fru Margrethe Vestager var inde på. Hvis ikke man får alle de her nye undersøgelser, nye data, draget ind i en samlet kommissionsundersøgelse, vil der aldrig blive sat noget punktum.

For mig og Dansk Folkeparti at se er der ingen tvivl om, at der er begået fejl i den her sag.